

દાનિયેલનું પુસ્તક - નંબર તેતાલીસ

બાઇબલિક આગાહી માં ઉજાડ પાડી નાખનાર ઘૃણાસ્પદ વસ્તુના પ્રતીકવાદનું અનાવરણ

Jeff Pippenger

2024-01-07

ઈસવી સન 538માં પાપાસત્તાને સત્તામાં ઉદ્ભવતાં અટકાવનાર શક્તિ તરીકે પૌલ દ્વારા પેગન રોમની ઓળખાણ કરવામાં આવી હતી; તે જ સાક્ષી વિલિયમ મિલરે ઓળખી, જેના આધારે તેણે દાનિયેલના ગ્રંથમાં “દૈનિક” પેગનવાદનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે એવું સ્થાપિત કર્યું. વિલિયમ મિલરની રૂપરેખા પેગનવાદ અને ત્યારબાદ પાપાસત્તાવાદ—આ બે ઉજાડનાર શક્તિઓ પર આધારિત હતી. તે રૂપરેખાના સમર્થનમાં મિલરની સૌથી મહત્વપૂર્ણ શોધ 2 થેસલોનિકીઓના બીજા અધ્યાયમાં પૌલની સાક્ષી હતી, જ્યાં પૌલ દર્શાવે છે કે પેગન રોમ દ્વારા પાપાસત્તા પર મૂકવામાં આવેલ અવરોધ દૂર કરવામાં આવશે, જેથી “પાપનો માણસ” દેવના મંદિરમાં બેસાડવામાં આવે અને પોતે જ દેવ છે એવું પ્રદર્શિત કરે.

દાનિયેલના ગ્રંથમાં મૂર્તિપૂજકતાનું પ્રતિનિધિત્વ કરતું “દૈનિક”નું પ્રતીક હંમેશાં પાપાસત્તાના પ્રતીક દ્વારા અનુસરવામાં આવે છે, ભલે તે ઉજાડ લાવનાર અપરાધ તરીકે દર્શાવવામાં આવ્યું હોય કે ઉજાડ લાવનાર ઘૃણાસ્પદ વસ્તુ તરીકે. તેમ છતાં, ઈ.સ. 66 થી 70 દરમિયાનનાં સાડા ત્રણ વર્ષમાં થયેલી યેરુશાલેમની ઘેરાબંધી અને વિનાશ વિષે ખ્રિસ્તે ખ્રિસ્તીઓને આપેલી ચેતવણીમાં, ખ્રિસ્તે “ઉજાડ લાવનાર ઘૃણાસ્પદ વસ્તુ, જેના વિષે દાનિયેલ ભવિષ્યવક્તાએ કહ્યું છે,” તેનો ઉલ્લેખ યેરુશાલેમમાં રહેલા ખ્રિસ્તીઓ માટે તરત જ પલાયન કરી જવાના સંકેત તરીકે કર્યો. ઇતિહાસ દર્શાવે છે કે તે સંકેત પાપાસત્તાવાળી રોમનું પ્રતીક નહોતું, પરંતુ મૂર્તિપૂજક રોમનું હતું. જો વિશ્વાસુઓએ ઘેરાબંધી અને વિનાશથી બચવું હોય, તો તેઓએ આ સંકેતને ઓળખવો આવશ્યક હતો. શું “ઉજાડ લાવનાર ઘૃણાસ્પદ વસ્તુ, જેના વિષે દાનિયેલ ભવિષ્યવક્તાએ કહ્યું છે,” મૂર્તિપૂજક રોમનું પ્રતીક છે, કે પાપાસત્તાવાળી રોમનું?

અત્યેવ જ્યારે તમે દાનિયેલ પ્રભુદ્વારા કહાયેલી વિનાશની ઘૃણાસ્પદ વસ્તુને પવિત્ર સ્થાને ઊભેલી જોશો, (જે વાંચે, તે સમજે:) ત્યારે જે યહૂદિયામાં હોય તેઓ પર્વતોમાં ભાગી જાય; જે છત પર હોય તે પોતાના ઘરમાંથી કંઈ લેવા નીચે ન ઉતરે; અને જે ખેતરમાં હોય તે પોતાના કપડાં લેવા પાછો ન ફરે. અને હાય તે દિવસોમાં ગર્ભવતી સ્ત્રીઓને અને સ્તનપાન કરાવતી સ્ત્રીઓને! પણ તમે પ્રાર્થના કરો કે તમારું ભાગવું શિયાળામાં ન થાય, કે શનિવારના દિવસે ન થાય; કેમ કે ત્યારે એવો મહાકલેશ થશે જે જગતના આરંભથી આજ સુધી ક્યારેય થયો નથી, અને ક્યારેય થશે પણ નહીં. અને જો તે દિવસો ટૂંકા ન કરવામાં આવે, તો કોઈ દેહી પ્રાણી બચી ન શકે; પણ ચૂંટેલાઓના ખાતર તે દિવસો ટૂંકા કરવામાં આવશે. મથિ 24:15-22.

સિસ્ટર વ્હાઇટ ટિપ્પણી કરે છે કે આ ચેતવણી ઈ.સ. 66 થી 70 દરમિયાન યરુશાલેમના વિનાશના ઇતિહાસમાં કેવી રીતે પૂર્ણ થઈ, અને તેઓ દર્શાવે છે કે રોમની સેનાનો ધ્વજ, અથવા ધ્વજચિહ્ન, યરુશાલેમમાં હજુ રહેલા ખ્રિસ્તીઓને પલાયન કરવા માટેનું ચિહ્ન હતો. તો પછી, “જે ઉજાડ કરનાર ધિક્કારવસ્તુ વિષે દાનિયેલ ભવિષ્યવક્તાએ કહ્યું છે,” તે મૂર્તિપૂજક રોમ હતું, કે પછી પાપલ રોમ હતું, જેમ મિલરે પોતાના માળખાનું આધાર તેના પર મૂક્યું હતું?

વિલિયમ મિલરને રોમના બન્ને પ્રકટાવોને (મૂર્તિપૂજક પછી પાપાસત્તા) સમજવા માટે દોરવામાં આવ્યા હતા, પરંતુ તે જે ઇતિહાસમાં જીવતા હતા તેના કારણે તેઓ બન્ને રાજ્યોને એક જ રાજ્ય તરીકે ગણવામાં મજબૂર બન્યા. અને નિશ્ચિતરૂપે, તેઓ એક જ રાજ્ય છે, પરંતુ તેઓ અનુસરણમાં આવતા બે રાજ્યોનું પણ પ્રતિનિધિત્વ કરે છે. 1798ના પ્રોટેસ્ટન્ટ ઇતિહાસથી બંધાયેલા હોવાથી, મિલરને રોમને મુખ્યત્વે એક જ રાજ્ય તરીકે સંબોધવું પડ્યું. 1798માં, મિલર માનતા હતા કે ખ્રિસ્ત તનું દ્વિતીય આગમન અંદાજે 1843માં થશે.

વર્ષ દૂર હતું. તેઓ ખૂબ સારી રીતે જાણતા હતા કે 1798માં પાપાસત્ 1૬ રોમને ઘાતક ઘા મળ્યો હતો. મિલર માટે, પાપાસત્ 1૬ રોમ પછી અનુસરવા માટે કોઈ અન્ય પૃથ્વીજન્ય રાજ્ય ન હતું, કારણ કે ખ્રિસ્ત હવે જ પરત આવવાના હતા.

ઇતિહાસમાં મિલર જ્યાં સ્થિત હતો, ત્યાં તેણે દાનિયેલના બીજા અધ્યાયની પ્રતિમાને ચાર ભૂમિજન્ય રાજ્યોનું પ્રતિનિધિત્વ કરતી તરીકે સમજ્યો, કારણ કે દાનિયેલે એવી જ સાક્ષી આપી હતી.

અને ચોથું રાજ્ય લોખંડ જેવું બળવાન હશે; કારણ કે લોખંડ સર્વ વસ્તુઓને ટુકડા-ટુકડા કરી નમાવે છે; અને જે લોખંડ આ બધી વસ્તુઓને ચૂરચૂર કરે છે, તે તેમ જ તેને ટુકડા-ટુકડા કરશે અને કચડી નાખશે. અને જ્યાં તું પગ તથા પગની આંગળીઓ કુંભારની માટીનો એક ભાગ અને લોખંડનો એક ભાગ જોયો, ત્યાં રાજ્ય વિભાજિત થશે; છતાં તેમાં લોખંડની બળવતાનો કંઈક અંશ રહેશે, કારણ કે તું લોખંડને ચીકણી માટી સાથે મિશ્રિત જોયું. Daniel 2:40, 41.

મિલરે સમજ્યું હતું કે માત્ર ચાર જ રાજ્યો હતા, અને ચોથું તથા અંતિમ રાજ્ય રોમ હતું, જે વિષે તે ઇતિહાસ પરથી જાણતો હતો કે તે પ્રથમ મૂર્તિપૂજક રોમ અને ત્યારબાદ પાપાસત્ 1૬ રોમ હતું. મિલર માટે ચોથું રાજ્ય, દાનિયેલના વચન સાથે સુસંગત રીતે, “વિભાજિત” હતું; પરંતુ મિલર માટે આ વિભાજન માત્ર રોમના રાજ્યના શાબ્દિક અને આધ્યાત્મિક પાસાઓ વચ્ચેનો ભેદ દર્શાવતું હતું. તે સાચો હતો, પરંતુ તેની સમજ મર્યાદિત હતી.

મિલરે આ જોયું નહોતું કે મૂર્તિપૂજક અને પાપલ રોમનું વિભાજન તે વિભાજન પર આધારિત હતું જેને ઓળખાવવા માટે પૌલને ઊભો કરવામાં આવ્યો હતો. પૌલે (અને યોહાન બાપ્તિસ્મા આપનારએ) ઓળખાવ્યું કે કોસના સમયકાળે શાબ્દિકનું આધ્યાત્મિકમાં રૂપાંતર થવાનું હતું. આ સમજણ વિના મિલર માટે સ્વીકારવું ફરજિયાત બન્યું કે રોમ મૂળભૂત રીતે એક જ રાજ્ય હતું, જેના બે તબક્કા હતા. અને નિઃસંદેહ, તે સાચો હતો (પરંતુ મર્યાદિત અર્થમાં). તે જોઈ શક્યો નહોતો કે આધ્યાત્મિક રોમનું પ્રતિનિધિત્વ શાબ્દિક બેબિલોન દ્વારા થતું હતું, કારણ કે આધ્યાત્મિક રોમ (પેપસી) આધ્યાત્મિક બેબિલોન પણ છે.

દાનિયેલ 2માં આવેલા ચાર રાજ્યોમાંથી પ્રથમ એવા શાબ્દિક બાબેલે ચોથા રાજ્યનું પૂર્વરૂપ દર્શાવ્યું હોત, કારણ કે પ્રથમ હંમેશા છેલ્લાનું પૂર્વરૂપ હોય છે. મૂર્તિપૂજક રોમનું પૂર્વરૂપ બાબેલ દ્વારા દર્શાવવામાં આવ્યું હતું, પરંતુ મૂર્તિપૂજક રોમ અને બાબેલ—બંનેએ આધ્યાત્મિક રોમ (પાપપદ)નું પૂર્વરૂપ દર્શાવ્યું હતું. તેથી પાપપદ પાંચમું રાજ્ય હતું, અને તેનું પ્રતિનિધિત્વ બાબેલ દ્વારા કરવામાં આવ્યું હતું. આ એક મૂળભૂત કારણ છે કે શા માટે સિસ્ટર વ્હાઇટ શાબ્દિક ઇઝરાયેલની બાબેલમાં થયેલી સિત્તેર વર્ષોની બંદીવસ્થા અને આધ્યાત્મિક ઇઝરાયેલની આધ્યાત્મિક બાબેલમાં થયેલી બારસો સાઠ વર્ષોની બંદીવસ્થાની સરખામણી કરે છે.

“નિર્દય પીડનના આ લાંબા અવધિ દરમિયાન પૃથ્વી પરનું દેવનું ચર્ય જેટલું ખરેખર બંધનાવસ્થામાં હતું, એટલું જ નિર્વાસનકાળ દરમિયાન બાબેલમાં બંધક રાખવામાં આવેલા ઇઝરાયેલના સંતાનો પણ હતા.”
Prophets and Kings, 714.

આથી મિલરને એવી કોઈ મુશ્કેલી નહોતી કે જે ભવિષ્યવાણીય પૂર્ણતાઓ વધુ વિશિષ્ટ રીતે બિનઈશ્વરવાદી રોમને ઓળખાવતી હતી, તેને પાપલ રોમ સાથે પરસ્પર વિનિમયરૂપે વાપરે. અમે આગળ વધતાં તેનું ઉદાહરણો રજૂ કરીશું; પરંતુ જો આપણે સમજીએ કે મિલર બિનઈશ્વરવાદી અને પાપલ રોમને એક જ રાજ્ય તરીકે જોતો હતો, તો આપણે સમજવી શકીએ કે શા માટે મિલરને ઈસુએ “વિનાશક ઘૂણાસ પદ વસ્તુ, જેના વિષે દાનિયેલ ભવિષ્યવક્ત્રીએ કહ્યું છે,” તેનો ઉલ્લેખ બિનઈશ્વરવાદી રોમની પૂર્ણતા તરીકે કરતાં કોઈ મુશ્કેલી ન હોત, અને છતાં દાનિયેલના પુસ્તકમાં “વિનાશક ઘૂણાસ પદ વસ્તુ” આ

આભિવ્યક્તિ ને પાપલ રોમના પ્રતીક તરીકે સમજવામાં પણ તેને અડચણ ન હતી. મિલર તે ત્રણ વિનાશક સત્તાઓ જોઈ શક્ય ને નહોતો, અને આ કારણસર તેની ભવિષ્યવાણીય રૂપરેખા મર્યાદિત હતી, તથાપિ સચોટ હતી.

પરંતુ ઈ.સ. 66ની ઐતિહાસિક પૂર્ણતામાં આવેલી આ અસંગતિને આપણે કેવી રીતે સમજીએ, જ્યારે ખ્રિસ્તની આગાહી મુજબ મૂર્તિપૂજક રોમે મંદિરના પવિત્ર પરિસરમાં પોતાની ધ્વજ-ચિહ્નો સ્થાપિત કર્યા હતા? “ઉજ્જડતા લાવનાર ઘણાં સ્પદ વસ્તુ, જેના વિષે દાનિયેલ ભવિષ્યવક્તાએ કહ્યું,” શું તે મૂર્તિપૂજક રોમનું પ્રતીક છે કે પાપલ રોમનું? જ્યારે તમે બેને બદલે ઉજ્જડતા લાવતી ત્રણ શક્તિઓને ઓળખો છો, ત્યારે આ દ્વિધાનો ઉત્તર ઘણો સરળ બની જાય છે. યેરુશાલેમના વિનાશ અંગે ખ્રિસ્તની આગાહીની પૂર્ણતા વિષે સિસ્ટર વ્હાઇટની ટિપ્પણીથી આપણે શરૂઆત કરવી જોઈએ.

“યહૂદીઓ દ્વારા ખ્રિસ્તને ક્રૂસ પર ચઢાવવામાં યેરુશાલેમના વિનાશનો જ સમાવેશ થતો હતો. કલ્વરી પર વહાવવામાં આવેલું રક્ત તે ભાર હતું જેણે તેમને આ જગત માટે તથા આવનારા જગત માટે વિનાશમાં ડૂબાડ્યા. તેમ જ તે મહાન અંતિમ દિવસે પણ થશે, જ્યારે દેવની કૃપાને નકારનારાઓ પર ન્યાય આવશે. ખ્રિસ્ત, જે તેમના માટે અથડામણનો પથ્થર છે, ત્યારે તેમની સામે પ્રતિશોધ લેનારા પર્વતરૂપે પ્રગટ થશે. તેમના મુખમંડળની મહિમા, જે ધર્મીઓ માટે જીવન છે, તે દુષ્ટો માટે ભસ્મ કરી નાખનારી અગ્નિ થશે. નકારવામાં આવેલ પ્રેમ અને તુચ્છ માનવામાં આવેલી કૃપાના કારણે પાપીનો વિનાશ થશે.”

“અત્યેક દૃષ્ટાંતો અને વારંવારની ચેતવણીઓ દ્વારા, ઈસુએ દર્શાવ્યું કે દેવના પુત્રનો ઇનકાર કરવાને કારણે યહૂદીઓ પર શું પરિણામ આવનાર હતું. આ શબ્દોમાં તેઓ દરેક યુગના તે સર્વ લોકોને સંબોધતા હતા, જે તેમને પોતાના ઉદ્ધારક તરીકે સ્વીકારવાનું ઇનકાર કરે છે. દરેક ચેતવણી તેમના માટે છે. અપવિત્ર કરવામાં આવેલ મંદિર, આજ્ઞાભંગી પુત્ર, ખોટા ખેડૂત-પાળીયા, તિરસ્કાર કરનાર બાંધકામીઓ—આ બધાનું સમકક્ષ દરેક પાપીના અનુભવમાં જોવા મળે છે. જો તે પસ્તાવો ન કરે, તો જે વિનાશની પૂર્વછાયા તેમણે દર્શાવી હતી, તે જ તેનો ભાગ બનશે.” The Desire of Ages, 600.

જ્યારે પૌલે શાબ્દિકમાંથી આત્મિક તરફના પરિવર્તનની ઓળખ કરી, ત્યારે તે દર્શાવે છે કે આ ઘટના કોસના સમયગાળામાં બની હતી, અને નોંધવું જોઈએ કે યરુશાલેમનો વિનાશ સીધો કોસ સાથે સંકળાયેલો છે. શાબ્દિક યરુશાલેમનો વિનાશ, જે પ્રથમ શાબ્દિક બાબેલ દ્વારા સંપન્ન થયો હતો, તે અંતિમ વખત શાબ્દિક રોમ દ્વારા સંપન્ન થયો, કારણ કે યેશુ હંમેશાં અંતને શરૂઆત સાથે રજૂ કરે છે. પવિત્રસ્થાન અને સૈન્યના પદદલનનો આરંભ, જે બાબેલની જાતિપૂજક શક્તિથી થયો હતો, તેનો અંત રોમની જાતિપૂજક શક્તિ સાથે આવ્યો.

આધ્યાત્મિક યરુશાલેમને આધ્યાત્મિક રીતે પાયમાલ કરવામાં આવવું પાપલ રોમ દ્વારા પૂર્ણ થયું હતું, અને પાયમાલ થવાના આ બંને સમયગાળો (શાબ્દિક અને આધ્યાત્મિક) દેવના લોકને ત્રીજો ઉજાડનાર શક્તિ દ્વારા પાયમાલ કરવામાં આવવાને પ્રતિરૂપરૂપે દર્શાવે છે, જેને રોમના સંદર્ભમાં આધુનિક રોમ કહેવામાં આવે છે.

ત્રણ વિનાશકારક સત્તાઓ છે, જેમાંથી દરેક દેવના લોકોને સતાવે છે. પ્રથમ મૂર્તિપૂજકતાનો અજગર, ત્યારબાદ કેથોલિક વનો સમુદ્ર પશુ, અને ત્યારપછી સંયુક્ત રાજ્ય અમેરિકાનો પૃથ્વીપશુ (ખોટો ભવિષ્યવક્તા). મૂર્તિપૂજકતા વિવિધ મૂર્તિપૂજક સત્તાઓ દ્વારા પ્રતિનિધિત્વ પામતી હતી, જેઓએ શાબ્દિક ઇઝરાયેલને પગતળે દબાવી દીધો. ત્યારબાદ પાપાસત્તા (વાદે 538 થી 1798 સુધીના બારસો સાઠ વર્ષ દરમિયાન આધ્યાત્મિક ઇઝરાયેલને પગતળે દબાવ્યો. અજગર, પશુ અને ખોટા ભવિષ્યવક્તાના ત્રિગુણ સંઘને આધુનિક રોમ તરીકે પણ દર્શાવવામાં આવે છે, અને તે પણ રવિવારના કાયદાના સંકટની “ઘડી” દરમિયાન દેવના લોકોને પગતળે દબાવે છે. અજગર, પશુ અને ખોટા ભવિષ્યવક્તાની ત્રણ વિનાશકારક

સત્ત્વ ।ઓને મૂર્તિપૂજક રોમ, પાપાસત્ત્વ ।ત્મ ક રોમ અને આધુનિક રોમ તરીકે પણ રજૂ કરવામાં આવે છે. પ્રકટીકરણ અધ્યાય સત્તર અનુસાર, મૂર્તિપૂજા પ્રથમ ચાર રાજાઓ છે; પાંચમો રાજા પાપાસત્ત્વ । છે; અને છઠ્ઠો, સાતમો તથા આઠમો રાજા આધુનિક રોમનો ત્રિગુણ સંઘ છે.

અને ત્યાં સાત રાજાઓ છે: પાંચ પડી ગયા છે, અને એક છે, અને બીજો હજી આવ્યો નથી; અને જ્યારે તે આવશે, ત્યારે તેને થોડા સમય સુધી ટકવું જ પડશે. અને જે પશુ હતો, અને નથી, તે જ આઠમો છે, અને સાતમાંથી જ છે, અને વિનાશમાં જાય છે. પ્રકાશન 17:10, 11.

દાનિયેલના બીજા અધ્યાયની દ્રષ્ટિએ, મૂર્તિપૂજા શબ્દશઃ બાબિલથી લઈને શબ્દશઃ રોમ સુધીના સર્વ ચાર રાજ્યોને આવરી લે છે. આધ્યાત્મિક બાબિલ પાપાસત્ત્વ । છે (સોનાનું મસ્તક), અને અજગર, પશુ તથા ખોટા પ્રભુવક્તાના ત્રિગુણ સંઘ (આધુનિક રોમ)નું પ્રતિનિધિત્વ આધ્યાત્મિક માદી-પારસ, આધ્યાત્મિક ગ્રીસ અને આધ્યાત્મિક રોમના ત્રિગુણ સંઘ દ્વારા થાય છે (જેનું જીવલેણ ઘા સાંજું થયું છે).

જ્યારે યેસુએ “વિનાશ લાવનાર ઘૃણાસ્પદ વસ્તુ, જેની બાબતે દાનિયેલ ભવિષ્યવક્તાએ કહ્યું છે,” એવો ઉલ્લેખ કર્યો, ત્યારે તેઓ એક વિશિષ્ટ “ચિહ્ન” દર્શાવી રહ્યા હતા, જેને ખ્રિસ્તીઓએ રોમના ત્રણેય સ્વરૂપોમાં ઓળખવું આવશ્યક છે. મૂર્તિપૂજક રોમ, પોપીય રોમ અને આધુનિક રોમ—આ બધાં જ ઈશ્વરના લોકોને સતાવે છે. તે સત્તામણીનું ભવિષ્યવાણીમાં પવિત્રસ્થાન અને સૈન્યને પગતળીયે કચડવામાં આવતું હોવાનું પ્રતિનિધિત્વ કરવામાં આવ્યું છે. સત્તામણીના આ ત્રણેય સમયગાળાઓ માટે યેસુએ તેની નજીક આવવાની ચેતવણીરૂપ સૂચના આપી હતી. જ્યારે રોમના અધિકારનું “ચિહ્ન” પવિત્રસ્થાનની અંદર મૂકવામાં આવ્યું, ત્યારે યરુશાલેમમાંથી ભાગી જવાનો સમય આવી ગયો હતો. યેસુ દાનિયેલના “વિનાશ લાવનાર ઘૃણાસ્પદ વસ્તુ” એવા પ્રયોગનો ઉપયોગ કોઈ ભૌતિક સત્તાના પ્રતીક તરીકે કરતાં નહોતા, પરંતુ તેવા ચિહ્નના પ્રતીક તરીકે કરતાં હતા, જેને ખ્રિસ્તીઓએ ઓળખવાની જરૂર હતી.

“ઈસુએ સાંભળતા શિષ્યોને તે ન્યાયવિચાર વિષે જાહેર કર્યું, જે ભ્રષ્ટ્ર ઇઝરાયેલ પર આવવાના હતા, અને વિશેષ કરીને તે પ્રતિકૂળરૂપ બદલો વિષે, જે મશીહાના તેમના અસ્વીકાર અને ક્રૂસવિધાને કારણે તેમના પર આવવાનો હતો. તે ભયાનક પરાકાષ્ટા પહેલાં નિર્વિવાદ ચિહ્નો પ્રગટ થવાના હતા. ભયજનક ઘડી અચાનક અને ઝડપથી આવી પડશે. અને તારણહારે પોતાના અનુયાયીઓને ચેતવણી આપી: ‘અત્યેવ જ્યારે તમે દાનિયેલ પ્રભુદ્વારા કહેલી ઉજરાઈની ઘૃણાસ્પદ વસ્તુને પવિત્ર સ્થાને ઊભેલી જુઓ, (જે વાંચે તે સમજે:) ત્યારે જે યહૂદિયામાં હોય તેઓ પર્વતોમાં ભાગી જાય.’ મત્તી 24:15, 16; લૂક 21:20, 21. જ્યારે રોમનોના મૂર્તિપૂજક ધ્વજો પવિત્ર ભૂમિમાં સ્થાપવામાં આવે, જે શહેરની દીવાલોની બહાર કેટલાક ફરલોંગ સુધી વિસ્તરતી હતી, ત્યારે ખ્રિસ્તના અનુયાયીઓએ ભાગીને સુરક્ષા મેળવવાની હતી. જ્યારે ચેતવણીનું ચિહ્ન દેખાય, ત્યારે જે બચવા ઇચ્છે તેઓએ જરાય વિલંબ કરવો નહિ. સમગ્ર યહૂદિયાના પ્રદેશમાં, તેમજ યરુશાલેમમાં જ, ભાગી જવાનો સંકેત તરત જ માનવો હતો. જે કોઈ સંજોગવશાત્ છત ઉપર હોય તેણે પોતાના ઘરમાં નીચે ઉતરવું નહિ, અતિ મૂલ્યવાન ખજાના બચાવવા માટે પણ નહિ. જે લોકો ખેતરોમાં અથવા દ્રાક્ષાવાડીઓમાં કામ કરતા હોય તેઓએ દિવસની ગરમીમાં પરિશ્રમ કરતી વેળાએ ઉતારી મૂકેલું ઉપરનું વસ્ત્ર લેવા પાછા ફરવામાં સમય ગુમાવવો નહિ. તેઓએ એક ક્ષણ પણ સંકોચ કરવો નહિ, નહિ તો તેઓ સર્વસામાન્ય વિનાશમાં સપડાઈ જાય.” ધ ગ્રેટ કોન્ટ્રોવર્સી, 25.

આ અવતરણમાં સિર 22:૮ હાઈટ “ઉજા ડની ઘૃણાસ્ પદ વસ્ તુ”ને એક “અચૂક નિશાની” તરીકે ઓળખાવે છે, જે “રોમનોનાં મૂર્તિપૂજક ધ્વજો” દ્વારા દર્શાવવામાં આવી હતી, જેને તેમણે મંદિરના “પવિત્ર સ્થાનમાં” ઊભા કર્યા હતા. ઈસુએ “ઉજા ડની ઘૃણાસ્ પદ વસ્ તુ”નો ઉપયોગ મૂર્તિપૂજક રોમ કે પાપલ રોમ—બંનેમાંથી કોઈપણ સત્ત્વ ।નું પ્રતિનિધિત્વ કરવા માટે કર્યો નહોતો, પરંતુ એક “નિશાની” તરીકે કર્યો હતો. જ્યારે આ “નિશાની” મંદિરના પવિત્ર સ્થાનમાં સ્થાપિત કરવામાં આવી, ત્યારે ખ્રિસ્તીઓને યરુશાલેમમાંથી “એમ ન

થાય કે તેઓ સર્વસામાન્ય વિનાશમાં સપડાઈ જાય” તે માટે ભાગી જવું હતું. આ જ અવતરણમાં આગળ જઈને સિસ્ ટર ૮ હાઈટ એ પણ ઓળખાવે છે કે વિનાશને સૂચિત કરતી ખ્રિસ્તની ભવિષ્યવાણીનું એક કરતાં વધુ પરિપૂર્ણ થવું હતું.

યેરુશાલેમ પર ન્યાયના મુલાકાત વિષે તારણહારની ભવિષ્યવાણીનું બીજું પણ એક પૂર્ણ થવું છે, જેના વિષે તે ભયાનક વિનાશ તો માત્ર એક ક્ષીણ છાયા જ હતો. પસંદ કરાયેલ શહેરના ભાગ્યમાં આપણે એવા વિશ્વનો દંડ નિહાળી શકીએ છીએ, જેણે દેવની કૃપાને અસ્વીકારી છે અને તેમના ધર્મશાસ્ત્રને પગતળે યગદોળ્યું છે. પોતાના ગુનાહિત દીર્ઘ શતાબ્દીઓ દરમિયાન પૃથ્વીએ માનવીય દુઃખનાં જે વર્ણનો જોયાં છે, તે અંધકારમય છે. તેના ચિંતનમાં હૃદય વ્યથિત થઈ જાય છે, અને મન નબળું પડી જાય છે. સ્વર્ગની સત્તાને અસ્વીકારવાના પરિણામો ભયંકર રહ્યાં છે. પરંતુ ભવિષ્યના પ્રકાશનોમાં તેનાથી પણ વધુ અંધકારમય દૃશ્ય રજૂ થાય છે. ભૂતકાળના વર્ણનો,—કલહો, સંઘર્ષો અને ક્રાંતિઓની દીર્ઘ શૃંખલા, “યોધ્યાની લડાઈ ... ગૂંચવાયેલા ઘોઘાટ સાથે, અને લોહીમાં લપેટાયેલા વસ્ત્રો” (યશાયા ૯:૫),—આ બધું શું છે, તે દિવસના ભયાનક પ્રકોપોની સરખામણીએ, જ્યારે દેવનો રોકનાર આત્મા દુષ્ટોથી સંપૂર્ણપણે પાછો ખેંચી લેવામાં આવશે, જેથી માનવીય વાસનાઓ અને શૈતાની ક્રોધના વિસ્ફોટને હવે વધુ અંકુશમાં રાખવામાં ન આવે! ત્યારે વિશ્વ, પહેલાં કદી ન જોયાં હોય તે રીતે, શૈતાનના શાસનના પરિણામોને નિહાળશે.

“પરંતુ તે દિવસે, યેરુશાલેમના વિનાશના સમયની જેમ, દેવના લોકો ઉદ્ધાર પામશે, એટલે કે દરેક તે, જે જીવિતોમાં લખાયેલો મળ્યો હશે. યશાયા ૪:૩. ખ્રિસ્તે જાહેર કર્યું છે કે તે બીજી વાર પોતાના વિશ્વાસુઓને પોતાની પાસે એકત્ર કરવા આવશે: ‘ત્યારે પૃથ્વીના સર્વ કુળો વિલાપ કરશે, અને તેઓ મનુષ્યપુત્રને સ્વર્ગના વાદળોમાં શક્તિ અને મહાન મહિમા સાથે આવતો જશે. અને તે પોતાના દૂતોને તૂંચના મહાન નાદ સાથે મોકલશે, અને તેઓ તેના પસંદ કરેલાઓને ચારેય પવનોમાંથી, આકાશના એક છેડેથી બીજા છેડેથી સુધી, એકત્ર કરશે.’ મથિ ૨૪:૩૦, ૩૧. ત્યારે જે લોકો સુવાર્તાનું આજ્ઞાપાલન કરતા નથી તેઓ તેના મુખના શ્વાસથી ભસ્મ કરવામાં આવશે અને તેના આગમનની તેજસ્વિતાથી નાશ પામશે. ૨ થેસ્સલોનિકી ૨:૮. પ્રાચીન ઇઝરાયેલની જેમ દુષ્ટો પોતાનો જ વિનાશ કરે છે; તેઓ પોતાની અનીતિથી પતન પામે છે. પાપમય જીવન દ્વારા તેમણે પોતાને દેવ સાથે એટલા અસંગત બનાવી દીધા છે, તેમની પ્રકૃતિઓ દુષ્ટતાથી એટલી અધોગત થઈ ગઈ છે, કે તેની મહિમાનું પ્રગટીકરણ તેમના માટે ભસ્મ કરી નાખનારી અગ્નિ સમાન છે.”

“માનવોએ સાવધાન રહેવું જોઈએ કે તેઓ ખ્રિસ્તના શબ્દોમાં તેમને આપવામાં આવેલ પાઠને અવગણ ન કરે. જેમ તેમણે પોતાના શિષ્યોને યરુશાલેમના વિનાશ વિષે ચેતવણી આપી હતી, અને તેમને આવી રહેલા નાશનું એક ચિહ્ન આપ્યું હતું, જેથી તેઓ પલાયન કરી શકે; તેમ જ તેમણે વિશ્વને અંતિમ વિનાશના દિવસ વિષે ચેતવણી આપી છે અને તેના નજીક આવવાના સંકેતો આપ્યા છે, જેથી જે કોઈ ઇચ્છે તે આવનારા કોપથી ભાગી શકે. યેશુ ઘોષણા કરે છે: ‘સૂર્યમાં, અને ચંદ્રમાં, અને તારાઓમાં ચિહ્નો થશે; અને પૃથ્વી પર જાતિઓ પર કષ્ટ આવશે.’ Luke ૨૧:૨૫; Matthew ૨૪:૨૯; Mark ૧૩:૨૪-૨૬; Revelation ૬:૧૨-૧૭. જેઓ તેમના આગમનના આ પૂર્વસૂચકોને નિહાળે છે તેઓએ ‘જાણવું કે તે નજીક છે, બારણાં આગળ જ છે.’ Matthew ૨૪:૩૩. ‘અત્યેવ જાગતા રહો,’ તેમની ચેતવણીના શબ્દો છે. Mark ૧૩:૩૫. જેઓ આ ચેતવણીને ધ્યાનમાં લે છે તેઓ અંધકારમાં મુકાયેલા રહેશે નહીં, જેથી તે દિવસ તેમના પર અયાનક આવી યડે. પરંતુ જેઓ જાગતા નહીં રહે, તેમના માટે ‘પ્રભુનો દિવસ તો રાત્રે ચોર જેવો આવે છે.’ ૧ Thessalonians ૫:૨-૫.” The Great Controversy, ૩૬, ૩૭.

જ્યારે સિસ્ ટર ૮ હાઈટ આ શબ્દો લખ્યા, ત્યારે યરુશાલેમના વિનાશની એક ભાવિ પરિપૂર્ણતા હજી બાકી હતી. દુનિયાના અંતે આધુનિક રોમ (અજગર, પશુ અને ખોટા પ્રભુવક્ત્રી) સામે અમલમાં મૂકવામાં આવતો પ્રતિક્ષણદાયી ન્યાય આદ્યાત્મિક બેબિલોનના અંતિમ પતનનું પ્રતિનિધિત્વ કરે છે, પરંતુ આદ્યાત્મિક

બેબિલોન (પોપશાહી) પહેલેથી જ એક વાર 1798માં પતન પામી ચૂક્યું હતો. યરુશાલેમનો વિનાશ પરમેશ્વરના પ્રતિફળદાયી ન્યાયને દર્શાવે છે, જે ધર્મત્રયાગી ચર્ય પર આવે છે.

ઈ.સ. 66 થી ઈ.સ. 70 સુધીનાં સાડા ત્રણ વર્ષોમાં યરુશાલેમનો વિનાશ, વિશ્વના અંતે આધુનિક રોમ (અજગર, પશુ અને ખોટો પ્રભુવક્તા) પર લાવવામાં આવતા ઈશ્વરના પ્રતિફળરૂપ ન્યાયના વિનાશનું પ્રતીકરૂપ છે. યરુશાલેમનો ઘેરાવો અને વિનાશ, જે ઈ.સ. 66 થી ઈ.સ. 70 સુધી મૂર્તિપૂજકતાના દ્વારા પૂર્ણ કરવામાં આવ્યો હતો, ચોક્કસ સાડા ત્રણ વર્ષ સુધી ચાલ્યો હતો.

પોપાશાહી દ્વારા સિદ્ધ થયેલું આધ્યાત્મિક યરુશાલેમનું ઘેરાવ અને વિનાશ ઈ.સ. ૫૩૮થી ૧૭૯૮ સુધીના સાડા ત્રણ પ્રતીકાત્મક વર્ષો સુધી ચાલ્યું. આ બે દૃષ્ટાંતો આધુનિક રોમ દ્વારા લાવવામાં આવતી રવિવારના કાયદાની સંકટની “ઘડી”માં યરુશાલેમના ઘેરાવ અને વિનાશનું પ્રતિરૂપ દર્શાવે છે. યરુશાલેમના ત્રણ વિનાશોમાંથી છેલ્લો, દાનિયેલના પુસ્તકમાં દર્શાવ્યા મુજબ, પલટવામાં આવે છે.

દાનિયેલનું પુસ્તક બાબેલ દ્વારા યેરુશાલેમના વિજય અને વિનાશથી આરંભે છે, અને બાબેલના વિનાશ તથા યેરુશાલેમની વિજયપ્રાપ્તિ સાથે પૂર્ણ થાય છે. આ ત્રણેય યુદ્ધોમાં, ખ્રિસ્તીઓને આવનારા સંઘર્ષમાંથી પલાયન કરવા સૂચિત કરતું એક ચિહ્ન આપવામાં આવ્યું હતું. ઈ.સ. 66માં, તે ત્યારે હતું જ્યારે મૂર્તિપૂજક રોમની સેનાઓએ પોતાના ધ્વજચિહ્નો (તેમના યુદ્ધધ્વજો) પવિત્રસ્થાનની પવિત્ર ભૂમિમાં સ્થાપિત કર્યા. ઈ.સ. 538માં, તે ત્યારે હતું જ્યારે “પાપનો મનુષ્ય” પ્રગટ થયો, જે દેવના મંદિરમાં (ખ્રિસ્તી ચર્યમાં) બેસી પોતે જ દેવ છે તેમ દર્શાવતો હતો, જ્યારે તેણે તે જ વર્ષમાં કાઉન્સિલ ઓફ ઓર્લિયન્સમાં રવિવારનો કાયદો પસાર કર્યો. રવિવારનું બળજબરીપૂર્વક પાલન જ તે બાબત છે જેને પાપાસત્તા ખ્રિસ્તી જગત પરની પોતાની સત્તાનો પુરાવો તરીકે ઓળખાવે છે, કારણ કે તેઓ એવો દાવો કરે છે (અને યોગ્ય રીતે કરે છે) કે દેવના વચનમાં રવિવારની ઉપાસનાને કોઈ આધાર નથી, અને ખ્રિસ્તી ધર્મમાં તેમણે જ રવિવારને ઉપાસનાનો દિવસ તરીકે સ્થાપિત કર્યો — આ હકીકત એનો પુરાવો છે કે તેમની મૂર્તિપૂજક પરંપરાઓ અને રીવાજોની સત્તા બાઇબલથી ઉપર છે.

ઈ.સ. ૫૩૮માં ખ્રિસ્તીઓને રોમન ચર્યથી અલગ થવું હતું, માત્ર એટલા માટે નહીં કે તે સાચી ખ્રિસ્તી ચર્ય ન હતી, પરંતુ એટલા માટે પણ કે પાપલ સત્તાનું ચિહ્ન ઈશ્વરની ચર્યના પવિત્ર પરિસરમાં સ્થાપિત કરવામાં આવ્યું હતું. બહેન વ્હાઇટ તે ઐતિહાસિક વિભાજન પ્રક્રિયાને ઓળખાવે છે, જેના દ્વારા તે સમયગાળાની શરૂઆત થઈ જ્યારે ઈશ્વરની ચર્ય એક હજાર બે સો સાઠ વર્ષ સુધી અરણ્યમાં ભાગી ગઈ.

“પરંતુ પ્રકાશના રાજકુમાર અને અંધકારના રાજકુમાર વચ્ચે કોઈ એકતા નથી, અને તેમના અનુયાયીઓ વચ્ચે પણ કોઈ એકતા હોઈ શકતી નથી. જ્યારે ખ્રિસ્તીઓએ એવા લોકો સાથે એક થવા સંમતિ આપી, જેઓ મૂર્તિપૂજકતામાંથી માત્ર અર્ધપણે જ પરિવર્તિત થયા હતા, ત્યારે તેઓ એવા માર્ગ પર પ્રવેશ્યા જે તેમને સત્યથી વધુ ને વધુ દૂર લઈ ગયો. શેતાને આનંદ મનાવ્યો કે તેણે ખ્રિસ્તના અનુયાયીઓમાંથી એટલા મોટા સમૂહને ભ્રમિત કરવામાં સફળતા મેળવી હતી. ત્યારબાદ તેણે તેમના પર પોતાની શક્તિ વધુ પૂર્ણતાથી કાર્યરત કરી, અને જેઓ ઈશ્વર પ્રત્યે સચ્ચા રહ્યા હતા, તેમના ઉપર સત્તામણી કરવા તેમને પ્રેરિત કર્યા. સાચા ખ્રિસ્તી વિશ્વાસનો વિરોધ કેવી રીતે કરવો તે એટલું સારી રીતે કોઈ સમજી શક્યું નહીં જેટલું તેઓ સમજી શક્યા, જેઓ ક્યારેક તેના જ રક્ષકો હતા; અને આ ધર્મત્રયાગી ખ્રિસ્તીઓએ, પોતાના અર્ધ-મૂર્તિપૂજક સાથીઓ સાથે મળીને, ખ્રિસ્તના સિદ્ધાંતોના સૌથી આવશ્યક લક્ષણો સામે પોતાનું યુદ્ધ દોર્યું.”

જેઓ વિશ્વ ાસુ રહેવા ઇચ્છતા હતા તેઓએ યાજ્ઞકીય વસ્ત્રોમાં છદ્મ વેશ ધારણ કરાવેલ અને કલીસિયામાં દાખલ કરવામાં આવેલી છેતરપિંડી અને ઘૃણાસ્પદ અઘોરતાઓ સામે અડગ ઊભા રહેવા માટે નિરાશાજનક સંઘર્ષ કરવો પડ્યો. બાઇબલને વિશ્વ ાસના ધોરણ તરીકે સ્વીકારવામાં આવી નહોતી. ધાર્મિક સ્વાતંત્ર્ય ના સિદ્ધાંતને વિધર્મ ગણવામાં આવતો હતો, અને તેના સમર્થકોને દ્વેષ

કરવામાં આવતો અને બહિષ્કૃત કરવામાં આવતા.

“લાંબા અને કઠોર સંઘર્ષ પછી, વિશ્વાસુ થોડાંક લોકોએ નક્કી કર્યું કે જો ભ્રષ્ટ થયેલી ચર્ચ હજી પણ પોતાને અસત્ય અને મૂર્તિપૂજાથી મુક્ત કરવાની ના પાડે, તો તેઓ તેની સાથેનો સર્વ સંબંધ વિસર્જિત કરશે. તેમણે જોયું કે જો તેઓ દેવના વચનનું પાલન કરવું હોય, તો અલગ થવું એક પરમ આવશ્યકતા હતી. તેઓ પોતાની જ આત્માઓ માટે ઘાતક એવી ભૂલો સહન કરવાની હિંમત રાખતા નહોતા, અને એવો દાખલો પણ મૂકી શકતા નહોતા જે તેમના સંતાનો અને સંતાનોના સંતાનોના વિશ્વાસને જોખમમાં મૂકે. શાંતિ અને એકતા પ્રાપ્ત કરવા માટે તેઓ દેવપ્રતિની નિષ્ઠા સાથે સુસંગત હોય તેવી કોઈપણ છૂટછાટ આપવા તૈયાર હતા; પરંતુ તેઓ માનતા હતા કે સિદ્ધાંતના બલિદાનના મૂલ્યે મેળવાતી શાંતિ અત્યંત મોંઘી સાબિત થશે. જો એકતા માત્ર સત્ય અને ધર્મના સમાધાન દ્વારા જ પ્રાપ્ત થઈ શકે, તો પછી ભિન્નતા રહે, અને યુદ્ધ પણ રહે.” The Great Controversy, 45.

આ વિચારોને અમે આવતા લેખમાં આગળ વધારીશું.

“અનંતકાલ આપણાં સમક્ષ વિસ્તરેલો છે. પડદો હવે ઊંચકાવાનો છે. અમે, જેઓ આ ગૌરવસભર અને જવાબદારીપૂર્ણ સ્થાને રહેલા છીએ, શું કરી રહ્યાં છીએ, શું વિચારી રહ્યાં છીએ, કે અમે આપણા સ્વાર્થી આરામપ્રેમને યાંપીને પકડી રાખીએ છીએ, જ્યારે આપણાં આસપાસ આત્માઓ નાશ પામી રહ્યાં છે? શું આપણા હૃદયો સંપૂર્ણપણે નિષ્કરુણ બની ગયા છે? શું આપણે અનુભવી અથવા સમજી શકતા નથી કે બીજાઓના ઉદ્ધાર માટે આપણે એક કાર્ય કરવાનું છે? ભાઈઓ, શું તમે એ વર્ગના છો કે જેઓ આંખો હોવા છતાં જોતા નથી, અને કાન હોવા છતાં સાંભળતા નથી? શું વ્યર્થ છે કે ઈશ્વરે તમને પોતાની ઇચ્છાનું જ્ઞાન આપ્યું છે? શું વ્યર્થ છે કે તેણે તમને ચેતવણી પર ચેતવણી મોકલી છે? શું તમે પૃથ્વી પર આવનારી બાબતો વિષે અનંત સત્યની ઘોષણાઓમાં વિશ્વાસ રાખો છો, શું તમે માનતા છો કે ઈશ્વરના ન્યાયવિચાર લોકો પર મંડરાઈ રહ્યા છે, અને છતાં પણ શું તમે હજી આરામથી, આળસુ, બેદરકાર, સુખવિલાસપ્રેમી બનીને બેસી રહી શકો છો?”

“હવે દેવના લોકોએ પોતાની સ્નેહભાવનાઓને જગતમાં સ્થિર કરવાનું અથવા પોતાનો ખજાનો જગતમાં એકત્ર કરવાનું કોઈ સમય નથી. એવો સમય બહુ દૂર નથી, જ્યારે પ્રારંભિક શિષ્યોની જેમ આપણને નિર્જન અને એકાંત સ્થળોમાં આશ્રય શોધવા માટે મજબૂર થવું પડશે. જેમ રોમની સેનાઓ દ્વારા યરુશાલેમનો ઘેરાવો ચહૂદિયાના ખ્રિસ્તીઓ માટે પલાયનનો સંકેત હતો, તેમ જ પાપલ શનિવારના અમલને ફરજિયાત બનાવતાં હુકમમાં આપણા રાષ્ટ્ર દ્વારા સત્તાનો સ્વીકાર આપણાં માટે ચેતવણીરૂપ બનશે. ત્યારે મોટા શહેરો છોડવાનો સમય આવશે, જેથી પછી નાના શહેરો પણ છોડીને પર્વતોમાં એકાંત સ્થળોએ નિવૃત્ત ગૃહોમાં જવા માટે તૈયારી થઈ શકે. અને હવે, અહીં મોંઘાં નિવાસસ્થાનો શોધવા કરતાં, આપણે વધુ સારા દેશ તરફ, એટલે કે સ્વર્ગીય દેશમાં પ્રસ્થાન કરવા માટે તૈયાર થવું જોઈએ. આત્મસંતોષમાં આપણા સાધનો ખર્ચવા બદલે, આપણે મિતવ્યયી બનવાનું શીખવું જોઈએ. દેવ દ્વારા સોંપવામાં આવેલી દરેક પ્રતિભાનો ઉપયોગ વિશ્વને ચેતવણી આપવા દ્વારા તેમના મહિમા માટે થવો જોઈએ. દેવને શહેરોમાં પોતાના સહકારીઓને કરવા માટે એક કાર્ય છે. અમારી મિશનોને જાળવી રાખવી જોઈએ; નવી મિશનો શરૂ કરવી જોઈએ. આ કાર્યને સફળતાપૂર્વક આગળ વધારવા માટે અલ્પ ખર્ચથી કામ નહીં ચાલે. ઉપાસનાગૃહોની જરૂર છે, જ્યાં લોકોને આ સમયના સત્યો સાંભળવા માટે આમંત્રિત કરી શકાય. આ જ હેતુ માટે, દેવે પોતાના વ્યવસ્થાપકોને મૂડી સોંપી છે. તમારી સંપત્તિ સાંસારિક ઉદ્યોગોમાં એવી રીતે બંધાઈ ન રહે કે આ કાર્યમાં અવરોધ ઊભો થાય. તમારાં સાધનો ત્યાંથી મેળવો જ્યાં તમે દેવના કાર્યના હિત માટે તેનો ઉપયોગ કરી શકો. તમારા ખજાનાઓ તમને પહેલાં સ્વર્ગમાં મોકલો.” ટેસ્ટિમોનીઝ, ખંડ 5, 464.